

Sygn. akt VI GC 394/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2014 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: T. S. zam. w R.

przeciwko: Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe (...) Sp. z o.o. w R.

o stwierdzenie nieważności uchwały

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda T. S. na rzecz pozwanego Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowo-Usługowego (...) Sp. z o.o. w R. kwotę 377,00 zł (słownie: trzysta siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie.

Sygn. akt VI GC 394/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 28 lutego 2014r.

Powód T. S. zam. w R. wniósł pozew

przeciwko Przedsiębiorstwu Produkcyjno-Handlowo-Usługowemu (...) Sp. z o.o. w R. o stwierdzenie nieważności uchwały nr 2 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników PPHU (...) Sp. z o.o. z dnia 16.10.2013r. ewentualnie o jej uchylenie oraz o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu powyższego podał, iż pismem z dnia 27.09.2013r. otrzymał zawiadomienie o zwołaniu Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników PPHU (...) Sp. z o.o. w R., które miało odbyć się 16.10.2013r. i które było podpisane przez jednego członka zarządu W. P..

W wyżej wymienionym dniu odbyło się Zgromadzenie Wspólników i została podjęta uchwała o treści: „Zgromadzenie Wspólników podwyższyło wynagrodzenie R. P. z tytułu sprawowania funkcji prezesa zarządu do kwoty 7.300,00 zł. Zgromadzenie Wspólników podwyższyło wynagrodzenie W. P. z tytułu sprawowania funkcji wiceprezesa zarządu do kwoty 7.300,00 zł”. Za uchwałą oddano łącznie 45 głosów stanowiących 100 % kapitału zakładowego, z których 36 oddanych zostało za ich przyjęciem, zaś 9 głosów przeciwko, które oddał powód żądając jednocześnie zaprotokołowania w sprzecznie co do w/w uchwały.

Powód wskazuje, iż powyższa uchwała narusza treść art. 235 § 1 ksh oraz § 15 ust 3 umowy spółki. W ocenie powoda wskazane zapisy wymagają w zakresie prowadzenia spraw przekraczających zakres zwykłego zarządu współdziałanie dwóch członków zarządu. Podobna sytuacja dotyczy zasad reprezentacji pozwanej spółki. Zadaniem powoda w

doręczanym mu zawiadomienie brak jest wzmianki o wcześniejszym podjęciu uchwały o zwołaniu zgromadzenia, tym samym uchwała ta jest sprzeczna z ustawą na podstawie art. 252 § 1 ksh.

Ponadto w ocenie powoda uchwała ta również winna być uchylona na podstawie art. 249 ksh, albowiem jest ona sprzeczna z postanowieniami umowy spółki, a dokładnie § 14 ust 4 umowy spółki.

W świetle powyższego uchwała przyznająca wynagrodzenie członkom zarządu winna określać zasady według których to wynagrodzenie zostaje przyznane. Zaskarżona uchwała powyższego nie spełnia. Powód podniósł, iż wcześniej podejmowane uchwały dotyczące wynagrodzenia dla członków zarządu również nie określały szczegółowych zasad na jakich przyznane było wynagrodzenie z tego tytułu, jednak skoro wszyscy wspólnicy byli równocześnie członkami zarządu nie naruszało to niczyich interesów i było to wynikiem swoistego konsensusu udziałowców. W chwili obecnie powód nie jest członkiem zarządu oraz rozwiązano z nim stosunku pracy, natomiast wszyscy pozostali wspólnicy są członkami zarządu. W tej sytuacji przedmiotowa uchwała narusza dobre obyczaje oraz ma wpływ na obecną sytuację ekonomiczną spółki.

Pozwany w odpowiedzi na pozew (k. 34-38) wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Na wstępie podniósł, iż decyzja o zwołaniu (...) Wspólników została podjęta uchwałą zarządu z dnia 11.09.2013r. Następnie podał, iż o ile o samym zwołaniu (...) Wspólników decyduje zarząd to już samo zawiadomienie wspólników może nastąpić przez wystosowanie pisma podpisanego zgodnie z reprezentacją spółki tj. w przypadku pozwanego przez jednego członka zarządu. Taki pogląd został wyrażony przez Sąd Apelacyjny w Warszawie z dnia 29.03.2009r., sygn. akt VI ACa 1560/08.

W dalszej kolejności pozwany podniósł, iż wedle ugruntowanego orzecznictwa wszelkie nieprawidłowości o zwołaniu Zgromadzenia Wspólników jak i inne uchybienia w podejmowaniu uchwały mające wyłącznie formalny charakter mogą stanowić podstawę stwierdzenia nieważności uchwały tylko wtedy gdy wpływały na jej treść bądź uchwalenie.

W niniejszej sprawie możemy mówić tylko o uchybieniach formalnych, które nie miały wpływu ani na treść uchwały ani na jej uchwalenie. Jeśli chodzi o uchylenie przedmiotowej uchwały to pozwany podniósł, iż faktycznie od 2007 r. wszyscy wspólnicy byli równocześnie członkami zarządu i na podstawie uchwały 4/2007 począwszy od 01.10.2007 r. w oparciu o § 14 ust 4 umowy spółki otrzymywali wynagrodzenie z tytułu pełnionych funkcji mimo, iż faktyczna reprezentacja i prowadzenie spraw spółki wykonywana była przez powoda, który pełnił funkcję prezesa zarządu oraz R. P., który był wiceprezesem zarządu. Uchwała nr 4/2007 i zaskarżona uchwała są tożsame co do zasady i treści lecz mimo tego przez 6 lat obowiązywania uchwały nr 4/2007 powód nie kwestionował jej zgodności z prawem, zapisami umowy spółki czy też nie twierdził, że godzi ona w dobre obyczaje. Pozwany podniósł także, iż wspólniczki A. L. i A. N. po sprzedaży udziałów dokonały także rezygnacji z funkcji członków zarządu w pismach z dnia 10.07.2013r. W tej sytuacji nie można twierdzić, iż zaskarżona uchwała godzi w dobre obyczaje oraz, że narusza ona przyjętą w spółce praktykę.

Na koniec pozwany stwierdził, iż powód z tytułu funkcji prezesa otrzymywał miesięczne wynagrodzenie w kwocie 8.135,00 zł, zaś obecnie prezes zarządu otrzymuje kwotę 7.300,00 zł. Wypada również zauważyć zdaniem pozwanego, iż wypłacane na podstawie uchwały nr 4/2007 wynagrodzenie pięciu członkom zarządu wynosiło miesięcznie 22.776,00 zł, zaś obecnie wynosi jedynie 14.600,00 zł. W tej sytuacji nie można przyjąć, iż na skutek zaskarżonej uchwały dojdzie do wyprowadzenia środków finansowych ze spółki oraz do zmniejszenia zysku. Na koniec pozwany odniósł się do zakupu nowych samochodów dla członków zarządu.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny

W umowie o zawarciu pozwanej spółki w par. 14 pkt. 4 zapisano, że członkowi Zarządu przysługuje wynagrodzenie lub zwrot poniesionych kosztów związanych z pełnieniem funkcji według zasad określonych uchwałą Zgromadzenia Wspólników ; zaś w par.15, że do prowadzenia spraw przekraczających zakres zwykłego zarządu konieczne jest współdziałanie dwóch członków Zarządu w przypadku Zarządu wieloosobowego (dowód: umowa spółki k- 10-15).

W dniu 24.09.2007r na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników pozwanej spółki podjęto uchwałę nr 4/2007 mocą której przyznano od dnia 1.10.2007r zryczałtowane wynagrodzenie za pełnione funkcje członków zarządu

w następującej wysokości: powodowi jako Prezesowi Zarządu wynagrodzenie w kwocie 8.185,00 zł (brutto) ; R. P. jako Wiceprezesowi Zarządu wynagrodzenie w kwocie 3.185,00 zł (brutto), zaś pozostałym członkom Zarządu w osobach : J. L., A. N., W. P.

wynagrodzenie w kwocie 3.802,00 zł (brutto) dla każdego z nich (dowód: uchwała nr 4/2007 k- 50).

W dniu 11.09.2013r odbyło się w siedzibie pozwanej spółki posiedzenie jej Zarządu na której na podstawie art. 208 ksh podjęto uchwałę o zwołaniu na dzień 16.10.2013r , godzina 9.00 Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Wspólników w/w spółki z następującym porządkiem obrad:

1. Otwarcie Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Wspólników,
2. Wybór Przewodniczącego,
3. Stwierdzenie prawidłowości zwołania Nadzwyczajnego zgromadzenia Wspólników oraz zdolność do podejmowania uchwał,
4. Przyjęcie porządku obrad,
5. Podjęcie uchwały w przedmiocie zmiany wysokości wynagrodzenia dla członków zarządu z tytułu pełnionych funkcji w spółce,
6. Zamknięcie obrad Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Wspólników.

Uchwała ta została podjęta bezwzględną większością głosów (dowód: protokół z posiedzenia zarządu k- 49).

W dniu 10.07.2013r wspólniczki pozwanej spółki (...) złożyły rezygnację z pełnienia funkcji Członka Zarządu pozwanej spółki (dowód: pisma wspólniczek k- 51-52).

W dniu 27 września 2013r Zarząd pozwanej spółki wydał pisemne zawiadomienie dla wspólników , w tym i powoda , na w/w Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników. Przedstawiono w nim w sposób szczegółowy porządek obrad. Za Zarząd pod tym zawiadomieniem podpisał się W. P. (dowód: zawiadomienie k- 7).

W dniu 16.10. 2013 r. o godzinie 9.00 odbyło się w/w zgromadzenie.

Z przebiegu Zgromadzenia sporządzono protokół (k-8-9).

Po podjęciu uchwały nr 2 w mocą której Zgromadzenie Wspólników podwyższyło wynagrodzenie R. P. z tytułu sprawowania funkcji

Prezesa Zarządu do kwoty 7.300,00 zł zaś dla W. P. podwyższyło

wynagrodzenie z tytułu sprawowania funkcji wiceprezesa Zarządu do kwoty

7.300,00 zł powód złożył sprzeciw co do tej podjętej uchwały ,żądając jego zaprotokołowania – co też uczyniono (k- 8).

Powód skierował do pozwanego pismo z dnia 16.09.2013r (k- 20-21)

w którym żądał wyjaśnienia sprecyzowanych w nim spraw pozwanej spółki

na co pozwany odpowiedział pismem (k- 22-24) , które powód otrzymał w dniu

4.11.2013r.

Powód skierował do Sądu Rejonowego w Rzeszowie pozew o odwołanie

rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia (k- 53-57).

Sąd dał w całości wiarę dowodom z powołanych wyżej dokumentów gdyż nie budzą one wątpliwości, co do swej prawdziwości, zostały sporządzone w przepisanej formie i nie były kwestionowane przez strony.

Sąd uwzględnił również zeznania stron albowiem korespondują one z pozostałym materiałem dowodowym ; poza tym spontaniczny sposób ich podawania , emocjonalność daje podstawy do dania im wiary.

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe zważył co następuje:

Na wstępie należy podnieść ,że powództwo w niniejszej sprawie wywiedziono m.in. na art. 249 § 1 k.s.h., w myśl którego uchwała wspólników sprzeczna z umową spółki bądź dobrymi obyczajami i godząca w interesy spółki lub mająca na celu pokrzywdzenie wspólnika może być zaskarżona w drodze wytoczonego przeciwko spółce powództwa o uchylenie uchwały.

Należy nadmienić, iż sposób sformułowania w art. 249 § 1 przesłanek powództwa o uchylenie uchwały wzbudza wątpliwości interpretacyjne, jednakże zdaniem Sądu Okręgowego za prawidłową należy uznać wykładnię zaproponowaną przez K. S. (w: R. Potrzeszcz, T. Siemiątkowski, Komentarz, t. II, s. 489).

Zgodnie z nią uchwała wspólników (czyli uchwała zgromadzenia albo uchwała powzięta w trybie art. 227 § 2) może być zaskarżona powództwem o jej uchylenie, gdy jest sprzeczna z umową spółki albo jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i zarazem godzi w interesy spółki, albo jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i zarazem ma na celu pokrzywdzenie wspólnika. W szczególności zatem sprzeczność uchwały z umową spółki jest samodzielną przesłanką zaskarżenia uchwały.

Należy podkreślić, iż uchwałę można uznać za krzywdzącą wspólnika, jeżeli prowadzi do osłabienia jego pozycji w spółce w relacji do innych wspólników , którzy odnoszą korzyść, albo w relacji do spółki, która odnosi korzyść w danej sytuacji nieuzasadnioną.

Podstawowa trudność polega jednak na tym, że przepis wymaga, aby uchwała miała na celu pokrzywdzenie. Takie sformułowanie przepisu może prowadzić do wniosku, że samo pokrzywdzenie wspólnika (stwierdzenie na podstawie przesłanek obiektywnych i ocennych, że doszło do pokrzywdzenia) jest niewystarczające i niezbędne jest także wykazanie zamiaru pokrzywdzenia (tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z 22 lipca 1998 r., I KKN 807/97, OSNC 1999, nr 2, poz. 33).

Na tym tle za istotne należy uznać stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z 16 kwietnia 2004 r., I C 537/03 (OSNC 2004, nr 12,

poz. 204), w myśl którego do uchylenia uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszy w spółce akcyjnej nie jest konieczne wykazanie, że uchwałę podjęto z bezpośrednim zamiarem pokrzywdzenia, lecz wystarczy wykazanie, że taki był jej skutek.

Słowo „cel” ma bowiem dwa znaczenia: zmierzanie do czegoś w sensie subiektywnym (uchwała "ma na celu pokrzywdzenie" oznacza: "podjęta została w zamiarze pokrzywdzenia"), albo zmierzanie do czegoś w sensie obiektywnym (uchwała „ma na celu pokrzywdzenie” oznacza: „skutkiem, do którego zmierza obiektywnie realizacja uchwały, jest pokrzywdzenie”; jest to arystotelesowa "przyczyna celowa").

Obie interpretacje dokonane w powołanych orzeczeniach Sądu Najwyższego mieszczą się zatem w granicach dozwolonej wykładni językowej. O ile jednak dawniejsze stanowisko Sądu Najwyższego służy przede wszystkim ochronie wspólników (akcjonariuszy) większościowych oraz ochronie spółki w przypadku skierowanych przeciwko niej powództw mniejszościowego wspólnika (akcjonariusza), o tyle nowy pogląd Sądu Najwyższego wyraźnie wzmacnia prawa mniejszości.

Odnosząc się do pojęcia dobrych obyczajów, z którymi ma być sprzeczna uchwała wspólników, stanowi klauzulę generalną, którą trudno objaśniać

in abstracto. Do dyskrecjonalnej władzy sądu należy rozstrzygnięcie, czy

w konkretnym przypadku doszło do naruszenia dobrych obyczajów. W każdym razie można powiedzieć, że do uzyskania takiego rozstrzygnięcia powód musi najpierw wykazać istnienie określonego dobrego obyczaju (jego funkcjonowanie w obrocie, np. jako ustalonego zwyczaju), który został naruszony uchwałą. Ocena, czy zachodzi naruszenie dobrych obyczajów, powinna być zobiektywizowana, przy czym podaje się tutaj różne kryteria. Może to być kryterium wzorcowego, uczciwie myślącego człowieka -

to, co taka pomyślana postać wzorcowa, spełniająca założenie "przeciętnej wrażliwości społecznej", uzna za sprzeczne z kanonem moralnego zachowania, będzie sprzeczne z dobrymi obyczajami. Można też przyjąć kryterium zasad uczciwego obrotu, przejawiających się w zwyczajach handlowych). Wyodrębnia się również kryterium ekonomiczno-funkcjonalne, w myśl którego sprzeczne

z dobrymi obyczajami jest to, co - będąc nawet zgodne z literą prawa - zakłóca prawidłowe funkcjonowanie gospodarki.

W stanie faktycznym niniejszej sprawy zdaniem Sądu nie doszło do naruszenia dobrych obyczajów poprzez podwyższenie wynagrodzenia dla obecnych członków zarządu, a nadto pogorszenia sytuacji powoda.

Należy w tym miejscu podnieść, że zaskarżona uchwała nie dotyczyła

przyznania wynagrodzenia dla członków zarządu, ale jedynie jego podwyższenia. Uchwała nr 4/2007 w ocenie Sądu była tą uchwałą, która wypełniała dyspozycję par 14 pkt. 4 umowy spółki i to ta uchwała ustalała zasady przyznania wynagrodzenia dla członków zarządu - o czym świadczy jej

literalna treść i na której treść wszyscy wspólnicy się zgodzili. Natomiast zaskarżona uchwała dotyczyła jedynie podwyższenia już ustalonego dla członków zarządu wynagrodzenia, a więc nie musiała wypełniać zasad o których stanowi par 14 pkt. 4 umowy spółki, a tym samym brak podstaw do stwierdzenia, iż zaskarżona uchwała narusza postanowienia umowy spółki. Poza tym nie można również przyjąć, że przedmiotowa uchwała narusza dobre obyczaje skoro dla powoda zaistniało to w momencie gdy sam przestał być członkiem zarządu. Nie można również pominąć, że zaskarżona uchwała co prawda podwyższyła wynagrodzenie dla członków zarządu, lecz w sumie jest to kwota 14.600,00 zł, a przedtem gdy powód był członkiem Zarządu i jego Prezesem kwota ta łącznie wynosiła 22.776,00 zł i jego wynagrodzenie

było znacznie wyższe od pozostałych członków zarządu; zaś w chwili obecnej

nie ma żadnej różnicy. Poza tym trudno też przyjąć, że tak podwyższone wynagrodzenie dla dwóch członków zarządu miało wpływ na sytuację finansową pozwanej spółki w 2013r, skoro do jego podwyższenia doszło dopiero w miesiącu październiku 2013r i do końca roku pozostało trzy miesiące,

zaś do tego momentu spółka ponosiła z tego tytułu co miesiąc w sumie kwotę

22.776,00 zł. Z zeznań pozwanego wynika natomiast, że sytuacja finansowa pozwanej spółki się zmieniła, ale jest to związane z inwestycjami poczynionymi na rzecz spółki oraz z innym sposobem rozwoju spółki na przyszłość, niż było to czynione przez dotychczasowy zarząd pozwanej spółki w którym Prezesem był powód. W tej sytuacji nie można przyjąć, aby zaskarżona uchwała naruszała pozostałe w/w przesłanki o których stanowi art. 249 ksh.

Kwestia zakupu nowych samochodów służbowych w spółce przez obecny zarząd nie ma istotnego znaczenia dla oceny ważności podjętej uchwały z dnia 16.10.2013r.

Jeśli chodzi o naruszenie art. 252 ksh na którym powód jako drugiej podstawie oparł swe powództwo to należy na początku podnieść, że sprzeczność

z prawem może odnosić się do samej treści uchwały , jak i do sposobu zwołania

i obradowania zgromadzenia oraz sposobu podejmowania uchwał (por wyrok

SN z dnia 9.09.2010r, I CSK 530/09). Jednak w orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się jednolicie ,że uchybienia formalne , aby mogły być przyczyną nieważności uchwały zgromadzenia wspólników spółki z o.o. muszą

mieć wpływ na treść uchwały (por. wyrok SN z dnia 24.06.2009r, I CSK

510/08, i z dnia 26.03.2009r, I CSK 253/08, 28.11.2007r , V CSK 285/07,

5.07.2007r , II CSK 163/07, 10.03.2005r , III CK 477/04, 16.02.2005r,

III CK 296/04; podobne stanowisko dominuje w doktrynie prawa handlowego

por. Komentarz do KSH pod red. prof. J.A. S. , wyd. C.H. B. , W-wa 2012r, str 584).

W niniejszej sprawie powód wywodził ,że Nadzwyczajne Zgromadzenie

Wspólników na którym podjęto zaskarżoną uchwałę nie zostało zwołane przez zarząd pozwanej spółki stosowną uchwałą na co wskazuje fakt podpisania

zawiadomienia o jego zwołaniu , które otrzymał powód przez jednego członka zarządu w osobie W. P. (k- 7). Z akt sprawy , a w szczególności

z protokołu zarządu z dnia 11.09.2013r (k- 49) oraz z zeznań pozwanego

(k- 69) wynika, że w/w Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Wspólników pozwanej spółki zostało zwołane uchwałą zarządu z dnia 11.09.2013r , która zapadła bezwzględną większością głosów – została podpisana przez obu obecnych członków zarządu co wypełnia dyspozycję art. 208 par 5 ksh i art. 235 ksh.

Należy w tych okolicznościach przyjąć ,że w/w Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Wspólników zostało zwołane przez zarząd pozwanej spółki.

Również zaproszenie – zawiadomienie o przedmiotowym zgromadzeniu odpowiadało w swej treści art. 238 ksh , choć winno być podpisane przez obu członków zarządu , albowiem zwołanie zgromadzenia w zakresie miejsca , terminów , sposobu zawiadomienia o nim to kompetencje zarządu.

Należy tu odróżnić dwie sytuacje. Podjęcie decyzji o zwołaniu zgromadzenia wspólników przez zarząd powinno być powzięte , jak już wskazano powyżej,

w formie uchwały podjętej bezwzględną większością głosów. Następnie realizacja tej uchwały może być dokonana przez podpisanie zaproszenia przez

cały zarząd , albo zgodnie z zasadami reprezentacji przez niektórych albo jednego członka (por. Komentarz do KSH , pod red. A. Kidyba , tom I , wyd. Zakamycze 2002, str 951). Jak wynika z aktualnego odpisu z KRS pozwanej spółki oraz w/w umowy spółki do czynności przekraczających zwykły zarząd konieczne jest współdziałanie dwóch członków zarządu(k- 42). Zwołanie zgromadzenia wspólników nie należy do zakresu zwykłych czynności spółki

(por. Komentarz do KSH pod red. S. Sołtyśiński, A. Szajkowski, A. Szumański (...), tom II, wyd. C.H. Beck, W-wa 2002, str 534-535) dlatego zdaniem Sądu zawiadomienie o jego zwołaniu winno być podpisane zgodnie z w/w zasadami reprezentacji spółki , a więc przez dwóch członków zarządu.

Sąd przy ocenie powyższego miał również na uwadze orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 29.01.2009r , I ACa 619/08 ,że zwołanie zgromadzenia wspólników jest czynnością faktyczną i może wpływać na ważność podjętych uchwał.

Jednak zdaniem Sądu to uchybienie należy zaliczyć do grupy uchybień formalnych (por wyrok SN z dnia 26.03.2009r, I CSK 253/08 i z dnia 8.12.1998r , I CKN 243098 wraz z uzasadnieniami) i z wyżej przedstawionych okoliczności nie wynika , aby miało ono wpływ na treść zaskarżonej uchwały.

W związku z powyższym Sąd – na podstawie art. 249 § 1 k.s.h. i 252 ksh

i powołanych wyżej przepisów – oddalił powództwo przyjmując ,że zaskarżone uchwały nie są sprzeczne z dobrymi obyczajami i nie mają na celu pokrzywdzenie wspólnika ,jak również nie naruszają żadnych z w/w przepisów ksh.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z treścią art. 98 par.1kpc i art. 99 kpc oraz art. 108 kpc.

Zarządzenie:

- odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. powoda,

- kal. 14 dni.